

44 2024

WEEKKRANT
30 OKTOBER
JAARGANG 85
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

Als vluchtelingen vrienden worden

Jan François toont een foto van de twee kinderen die bij hem in huis opgroeiden. "Ik ben peter van de oudste" (c) (Foto: Missio)

Reeds jaren heeft priester Jan François uit Heverlee nauwe contacten met mensen uit Sri Lanka. Hij ontmoette ze als vluchtelingen in België. Na hun terugkeer naar Sri Lanka heeft hij nog geregeld contact met hen.

"Het begon toen ik onderpastoor was in Heverlee. We hadden met de parochie veel contact met buitenlandse studenten. Zo ook met een jong koppel dat een kindje verwachtte en nood had aan een betere woonst. Ik had voldoende ruimte en nodigde hen uit bij mij te komen wonen. Het waren vluchtelingen uit Sri Lanka die verdacht werden te sympathiseren met de Tamil-tijgers", begint Jan François zijn verhaal. Hij toont fier een foto met de twee kinderen van het koppel die bij hem in huis opgroeiden. "Ik ben peter van de oudste", vervolgt hij trots. "Ze zijn uiteindelijk teruggekeerd, eerst naar Zuid-India, later naar Sri Lanka, waar ze een onderwijsproject hebben opgezet. Ze keerden nog eens naar België terug voor de studies van hun kinderen, die het voortreffelijk doen. De man is intussen overleden, maar de vrouw zet het project met volle overgave verder."

Wat je als toerist nooit zult zien
De moeder van die twee kinderen

groeide destijds op in een weeshuis in Sri Lanka. In de tijd dat het koppel bij hem woonde, kwamen ze hier in België toevallig nog een Sri Lankaanse vluchteling op het spoor die in hetzelfde weeshuis opgroeide. "Ze was hier aan het sparen voor een bruidsschat om daarmee terug te keren naar Sri Lanka. In het weekend kwam ze geregeld naar mij. Ze voelde zich hier thuis," herinnert Jan François zich nog goed. "Ik heb uiteindelijk haar huwelijk kunnen regelen en ze keerde dan ook terug".

Deze contacten maakten dat Jan François een vijftal keer naar Sri Lanka reisde om hen te bezoeken. "Ze zijn allemaal goed terechtgekomen, maar het leven in Sri Lanka is niet makkelijk. De meeste families leven in grote armoede, maar telkens als ik naar Sri Lanka ging en bij hun families verbleef, werd ik er als een koning behandeld. Ze gingen voor mij naar de markt voor de beste etenswaren, maar zelf aten ze er niet van. Ik at alleen aan een tafel. Zelf aten ze de restjes. Ze konden het zich eigenlijk niet veroorloven, maar voor mij deden ze het wel. Ik mocht ervaren wat gastvrijheid voor de Sri Lankanen betekent. De mensen geven het beste aan hun gasten, terwijl ze zelf amper iets eten hebben. Als toerist zal je dit

nooit zien", omschrijft hij de gastvrijheid in Sri Lanka.

Een sterk en dankbaar volk

Sri Lanka is een prachtig land, vooral het zuiden. In het noorden is het arm en droog, het zuiden van het eiland is het meest toeristisch. Ten gevolge van de burgeroorlog die begon in de jaren 1970 en duurde tot in 2009, telt het land tienduizenden oorlogsweduwen. De sporen hiervan zullen nog jaren zichtbaar zijn. Na deze periode leefde het land wat op, maar de coronacrisis deed de economie en vooral het toerisme weer flink achteruitgaan. Een kwart van de bevolking leeft vandaag onder de armoedegrens. Volgens Unicef lijdt 70 procent van de bevolking honger en zijn 56.000 kinderen ondervoed.

"Zo'n 10 jaar geleden bezocht ik Sri Lanka voor het laatst. Mijn leeftijd (ondertussen is hij 85 jaar, n.d.r.) laat het niet meer toe dat ik die reis nog eens maak", besluit Jan François zijn verhaal. "Maar ik blijf met de families die ik hier leerde kennen in contact. Gezien de omstandigheden stellen ze het goed. En het typeert hen dat ze zich, ondanks de grote armoede, blijven inzetten voor de toekomst van de kinderen aldaar. Ze willen dat ze een betere toekomst hebben dan die zij hadden toen zij hun land ontvluchtten en er ook naar terugkeerden. Het is een sterk volk dat gelooft in hun toekomst. En elke hulp wordt dankbaar aanvaard en zeer respectvol ingezet."

Uw hulp op rekeningnummer BE19 0000 0421 1012 van Missio voor Sri Lanka (gebruik hiervoor de mededeling +++201/0000/00047+++) zal dus goed worden besteed. Waarvoor dank.

Tom Heylen / Suara september 2024 / Missio

LEERHUIS FILOSOFENFONTEIN

De twee boeken van Lucas

Het evangelie van Lucas en de Handelingen van de Apostelen worden toegeschreven aan eenzelfde auteur, Lucas. We laten Lucas aan het woord vanuit de twee bronnen die we van hem bezitten.

Op maandag 11 november 2024 van 10u tot 16u begeleidt Rik Hoet, priester van het bisdom Antwerpen en doctor in de Bijbelse theologie, een studiedag over "De Twee Boeken aan Godelief".

Op de zaterdagvoormiddagen 15 maart, 29 maart en 5 april 2025 telkens van 10u tot 12u30 begeleidt Luc Devisscher, godsdienstwetenschapper en medewerker aan de Vlaamse Bijbelstichting, een leerhuis.

Studiedag en leerhuis gaan door in de parochiezaal van de Sint-Jozef-parochie, Burgemeestersstraat 59 te 3000 Leuven (dichtbij het station en parkeermogelijkheid).

Je kan inschrijven voor de studiedag of voor het leerhuis of voor beide.

Je vindt alle verdere informatie op: <https://www.filosofenfontein.be/vorming/leerhuis>
Van harte welkom!

Hendrik Van Moorster - Jan Degrauwe - Jef Schoenaerts, lekendominicanen

Loslaten is niet het einde van de wereld maar het begin van iets nieuws

BZN

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parchiebladen@kerknet.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

KERK & leven is een uitgave van
Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS en
EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op 0492 319215

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Vrijdag 1 november 2024
Allerheiligen/-zielen
10u. Viering

Voorgangers: Gaston Eysermans en Lieven Dries
Lector: Cécile Van Hoecke
Zang: Franciscuskoor
Orgel: Herman Baumers

Zondag 3 november 2024

31ste zo dh jaar
10u. Viering met doop
Intentie voor de overledenen van de familie Verlinden-Wuytack
Voorgangers: Pr. Tresor smm en Lieven Dries
Lector: Gaston Eysermans
Zang: Maria Van Eepoel
Orgel: Raoul Vereecken

Zondag 10 november 2024

32ste zo dh jaar
10u. Viering
Voorganger: Lieven Dries
Lector: Guido Lauwerier
Zang: Guy Saenen
Orgel: Herman Baumers

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10.30 u.

SINT-ANTONIUS

Vrijdag 1 november
Allerheiligen
11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger: Caroline Van Audenhoven
Assistent: Hilde Pex
Lector: Myriam Rumbaut
Homilie: Caroline Van Audenhoven

Zondag 3 november
GEEN VIERING

Zondag 10 november
32ste zondag door het jaar B
11 u. viering met koor- en samen-
zang
Voorganger:
Lector: Liliane Wagemans
Duiding:
Beelden: Leo Swinnen

Gedachtenisviering

Hier ben ik dan
op deze stille plaats.
Ik ben je niet vergeten
en noem hier stilletjes je naam.
Ik zou je willen vertellen
maar vind er
de juiste woorden niet voor.

Doch stil in mij voel ik:
ik hou nog steeds van jou.
Ik kan je niet vergeten,
jij blijft in mij verder leven,
ook al zie ik je niet meer.

Met eeuwenoude woorden
wil ik vanuit mijn hart
jou hier zeggen:
God zegene en beware je!

De Franciscusgemeenschap
herdenkt in de
gedachtenisviering van 1 november
alle overledenen van het
voorbijjaar.

Together On Stage - TOS voor de vrienden

In september 2023 heeft een aantal jongeren een toneelgroepje opgericht.

Op zoek naar een ruimte om te repeteren, hebben zij in onze Antoniusparochie onderdak gevonden.

Op vrijdag 8 en zaterdag 9 november geeft 'Together on stage' haar eerste voorstelling 'Pekel en haring'; een blijspel van auteur Ivo Maes, geregisseerd door Lieze Schaeken en Noor Gorissen.

Als parochie steunen wij dit initiatief en wij nodigen u dan ook graag uit voor de voorstelling in onze parochieruimtes.

De voorstellingen starten telkens om 20 uur. De deuren gaan open om 19.30 uur.

Tickets dienen vooraf besteld te worden.

Dit kan via deze link: <https://togetheronstage.be/tickets/> of indien je dit verkiest via mail naar mij carolineva@telenet.be

Met vriendelijke groeten,
Caroline Van Audenhoven

Theater is voor iedereen, ongeacht je leeftijd! Maar wij weten dat theater pas echt tot leven komt in een veilige omgeving. Bij TOS creëren we die safe space voor jongeren en

jongvolwassenen tussen de 16 en 26 jaar, omdat we merkten dat de stap van kindertheater naar volwassen theater vaak te groot is.

Bij TOS ben je niet zomaar lid van een theatergroep; je wordt onderdeel van een hechte vriendengroep waar écht iedereen welkom is. Onze vibe? "Together is better"! We werken als een familie: gezellig, ontspannen en vooral met heel veel plezier. Maar naast lol maken, krijg je ook de kans om jezelf te ontwikkelen, nieuwe dingen te leren en je grenzen te verleggen.

We concurreren niet met andere theatergroepen, maar werken juist samen. Zodra je 26 wordt, geven we je met plezier door aan andere gezelschappen. Zo blijft theater voor iedereen toegankelijk en kun jij zelf bepalen hoe en waar je je passie verder wilt ontdekken!

EERSTE VOORSTELLING VAN TOS:

PEKEL & HARING
*een blijspel van auteur Ivo Maes
geregisseerd door Lieze Schaeken & Noor Gorissen*

VRIJDAG 8 NOVEMBER 2024
ZATERDAG 9 NOVEMBER 2024
DEUREN OPEN OM 19U30 - BEGIN 20U

LÉON SCHREURSVEST 33,
3001 HEVERLEE

INFORMATIE EN RESERVATIES:
WWW.TOGETHERONSTAGE.BE

VLAAMS-BRABANT

Gelukkige mensen hebben niet altijd 't beste van 't beste ze maken 't beste van wat ze hebben

BZN

Gezegend dit uur...

Welkom en inleiding

Verschillende thema's, uitdagingen vroegen ene vragen onze aandacht:

De evangelielesing van vandaag: De rijke jongeling
Frans Wuytack
Nood aan Vrede- Verkiezingen – Armoede
Voorbije week van de geestelijke gezondheidszorg

Openingsgebed (een gebed uit de Adventstijd)

God van licht en leven, leer ons ook vandaag de tekenen van uw tijd te verstaan. Kom in ons aan het licht. Laat uw droom in ons wakker worden uw visioen van vrede ons bewegen zodat wij ogen en oren – handen en voeten worden en stem voor de allerkleinsten. Maak ons daartoe bereid.

Eerste lezing

We vechten al zoveel jaren tegen machten en krachten, tegen onrecht en dood. We voelen ons daarbij vaak alleen. En alleen maakt moe, maakt klein en bang. Alleen isoleert, verdort en verzuurt. De hoop sterft zienderogen in ons hart en onze handen. Laat ons dus maar blijven zoeken om in groepen en gemeenschappen telkens weer iets wonderlijks te creëren. Laat ons maar van liefde zingen, tegen de bierkaai en tegen de klippen op, maar altijd samen. Mensen omarmen en omwarmen met vuur dat niet verteert. Laat ons maar blijven naar verbinding zoeken. We kunnen en willen het niet laten. En ook al begrijpen we niet altijd hoe het werkt: we weten uit jarenlange ervaring wel dat enkel samen werkt... (vrij naar een tekst van Geert De Kockere)

Evangelie

De mensen probeerden kinderen bij Hem te brengen om ze door Hem te laten aanraken, maar de leerlingen berispten hen. Toen Jezus dat zag, wond Hij zich erover op en zei tegen hen: 'Laat de kinderen bij Me komen, houd ze niet tegen, want het koninkrijk van God behoort toe aan wie is zoals zij. ...Jezus zei: 'Ik verzeker jullie: iedereen die broers of zussen, moeder, vader of kinderen, huis of akkers heeft achtergelaten omwille van Mij en het evangelie, zal het honderdvoudige ontvangen: in deze tijd broers en zussen, moeders en kinderen, huizen en akkers, al zal dat gepaard gaan met vervolging, en in de tijd die komt het eeuwige leven. Vele eersten zullen de laatsten zijn en vele laatsten de eersten.'

Woordje

Bij deze verzen staat in sommige bijbelvertalingen de titel: De rijke

jongeling.

Iemand zei tijdens een retraite: Is dat echt voor mij bedoeld? Er kwam een relativerend antwoord: Ben je jong? Ben je man? Ben je rijk? Maar toch... is het een uitdaging ook voor niet meer zo jonge mensen, voor vrouwen en mensen met een beperkt budget. Het is alvast een oproep om ballast achter te laten. Zo mogelijk helpt dat om in het spoor van Jezus -volop- te leven.

Het evangelie van deze dag heeft het over alles achterlaten om Jezus te volgen, niet enkel geld maar al onze zekerheden, al gaat dat gepaard met veel risico's.

Ik denk aan figuren als Pater Damiaan, Bisschop Romero. Deze mannen riskeerden zich om 'gevaarlijke dingen' te doen, na bekering, mentaliteitsverandering of door zich te laten raken door de miserie van mensen.

Anderen lijken minder moeite te hebben om hun zekerheden of veiligheid prijs te geven. Daarbij denk ik aan Frans Wuytack. Zijn avontuurlijke, rebelse karakter maakte het -voor zover we dat kunnen inschatten- gemakkelijker om veel los te laten.

Eind september wordt Frans Wuytack negentig. Hij wordt in het tijdschrift Mo* beschreven als de man van vele opstanden én de passionele vredesactivist. De doener die ook een ziener is. De kunstenaar die creëert waarin hij gelooft.

Hij is bij ons geen onbekende.

Het **altaar** is van zijn hand. Ik citeer enkele woorden die Jef Wauters daarbij schreef: Het altaar is opgebouwd door bijbelboeken, de vijf boeken van Mozes, van de Thora. Leven naar dat woord, is een gezamenlijke opdracht, daarom zijn er de handen van solidariteit. De bijbel, woord van leven, moet gedaan worden, stap voor stap, gaandeweg, het onderste boek is daarom in de vorm van een voet.

Ook het tafelblad is een boek. Door aan tafel het leven te delen schrijven wij een boek. Een open hand draagt het. Twee handen aan de achterzijde. De ene hand weet niet wat de andere doet. Geven en ontvangen, brood en wijn delen tot leven in overvloed.

En bij de **paaskandelaar: Handen** grijpen naar de aarde, trachten de werkelijkheid te vatten waarin wij leven. Het beeldje hier vooraan maakte hij voor Jos en Monik: **Verbondenheid**.

De gezichten kijken niet naar mekaar maar in de zelfde richting, vooruit. In verbondenheid geven zij ruimte aan elkaar. In het gelaat herken je de andere, een weerloze, kwetsbare mens. (cfr. Levinas)

De vlammen staan voor aansteke-

lijk enthousiasme. Vanuit menselijke verbondenheid groeit de inzet voor elkaar én om samen op te komen voor een rechtvaardige wereld. (We hebben een kaartje voor Frans om hem te feliciteren bij zijn verjaardag).

In een tentoonstelling die in Gent loopt, vallen de beelden met handen op. Handen zijn nodig om wapens te breken. Tegen het geweld waardoor onze toekomst vernietigd wordt.

Handen die elkaar vinden. Ontmoeting die uitmondt in samenwerking en in het bouwen van een gedeeld perspectief.

Frans kon zeggen: 'Materieel bezit betekent niets tegenover de kracht binnen in de mens die we krijgen van anderen.'

Dat was zijn ervaring in zijn contact met de mensen in Venezuela. Hij riskeerde het om in te gaan tegen wetten die mensen kapotmaken.

De acties waarbij hij dikwijls de aanstoker was, waren steeds van een geweldloos verzet.

Over de inspiratie van Frans zijn we lang niet uitgepraat. Er liggen krantenartikels, een boek. N.a.v. de tentoonstelling verschenen er artikels, o.a. in De Standaard. Op de website ademtocht.be is ook veel informatie over hem te vinden.

Nog een uitspraak van hem: In het evangelie staat: ga eerst alleen, daarna met enkele getuigen en als men u dan nog niet gelooft, ga dan met z'n allen. (in de strijd voor het recht op onderwijs voor kinderen uit de barrio's in Venezuela)

Ik sluit af met een facebookbericht over de verkiezingen. Het is een boodschap van Dominique Coop-

man - die ook een tekst met vredeswensen schreef. Die tekst horen we straks - voor de communicatie.

'Ik zou een brief willen schrijven aan alle politici - eender van welke kleur - en aan al wie zijn of haar verantwoordelijkheid wil opnemen, politiek of sociaal en hem/haar vragen vooral oog en oor te hebben voor de meest kwetsbare mens... en dan zeggen: hou vol.' 'Hoe ver te gaan' is een bijbels lied. Omdat het niet één bepaalde gebeurtenis bezingt (Exodus), maar omdat het een gevoel verwoordt, dat in de hele Schrift ter sprake komt, ja, dat ook de kern is van het hele Schriftverhaal: wij zijn op weg, vaak is het woestijn, soms oase, maar wij gaan door met een visioen voor ogen van een Stad met Fundamenten. In die richting willen we gaan: daar willen we in geloven.

Voorbeden

Eeuwige,
Wij bidden voor deze wereld, waarin honger, geweld, rechteloosheid, aan de orde van de dag zijn.

Waar in onze rijkdom en vrede, vaak vergeten hoe gelukkig wij zijn.

Behoed ons, voor hoogmoed, voor gemakzucht.

Breng ons steeds weer te binnen dat wij mensen zijn, dat we onze hand willen blijven uitstrekken, dat we onze verantwoordelijkheden voor anderen naar jouw gerechtigheid en genade willen vormgeven.

Keer u om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar

Voor onszelf bidden wij, voor onze bezwaarde harten, onze schuldgevoelens, onze schaamte, onze woe-de, onze machteloosheid.

Help ons, ons bestaan te blijven bezielen met de vreugde, de genade,

van jouw liefde voor mensen en help ons jou te blijven doen aan elkaar.

Keer u om naar ons toe, keer ons toe naar elkaar

Een gebed om vrede (Dominique Coopman)

uit: Zij aan zij voor vrede Lange-mark 6 oktober 2024

vrede in ons hart en ons hoofd
vrede in onze gezinnen
vrede in onze scholen en op ons werk

vrede voor onze kinderen
vrede voor onze mensen met een beperking

vrede voor onze jongeren
vrede voor onze ouderen

vrede in het verkeer
vrede voor wie getrouwd en voor wie gescheiden is en voor wie alleenstaand is

vrede voor al wie psychisch lijdt
tengevolge van seksueel of ander misbruik

vrede, daar waar verslaving heerst
vrede, voor wie eenzaam is

vrede voor al wie op de vlucht is
vrede voor wie in armoede leeft
vrede voor wie rijk is

vrede voor wie goed doet en voor wie deelt
vrede waar groot verdriet is

vrede voor ongelovigen en gelovigen: christenen, moslims, joden, hindoes, boeddhisten...

vrede voor de mensen die gaan sterven
vrede voor onze lieve doden

vrede in gesprekken en discussies
vrede in de politiek, zowel in onze steden en gemeenten als in de grote wereld

vrede in Oekraïne, in Israël, in Palestina, in Gaza, Libanon, oost-Congo, Soedan, Ethiopië- Eritrea, de vergeten oorlog in Syrië...vrede vandaag en morgen.

Bij het slot van deze viering beluisteren we een gedachte van Oosthuis.

En toch een nieuwe wereld voor mogelijk houden; ernaar verlangen, en dus je ogen en oren scherpen voor de kleinste tekenen van opleving, nieuw begin, nieuw optimisme...Het is de beslissing je aan te sluiten bij het goede dat overal, overal (!) gedaan wordt: bij de toewijding waarmee mensen voor elkaar zorgen, een tafel dekken, wonden verbinden, naar elkaar luisteren; bij de ongekende, onschatbare liefde, ontferming, onbaatzuchtigheid die mensen elkaar betonen -Nauwelijks iets, maar genoeg om het te herkennen en erin te geloven.

Don Bosco 13 oktober 2014 Kies het leven Mc 10, 13-31

Het altaar is van de hand van Frans Wuytack

Light a candle

"Sure I can leave a light on
Let it shine on, leave it till dawn"
Marble Sounds

Voor wie of voor welke intentie wil jij een kaarsje aansteken?

Op **woensdag 13 november** kan je tussen **18.00 u. - 20.00 u.** een kaarsje branden op de **Troostplek**

van **KU Leuven** in het Groot Begijnhof (op het grasveld aan het einde van de Bovenstraat) voor iemand die belangrijk is in je leven, iemand die je mist, of voor een belangrijke gebeurtenis, een fijne of moeilijke herinnering, ...

Het Leuvens Universitaire Koor en woordkunstenaar Elke Van de

Moortel zullen de avond opluisteren met zang en troostende gedichten.

Een organisatie van de Universitaire Parochie KU Leuven, de pastorale dienst UZ Leuven, het Groot Begijnhof KU Leuven en het Rouwzorgfonds Léo Amoës.

Wonder

Omdat we vanaf onze prilste kinderjaren zo geleidelijk aan opgroeien met de wereld om ons heen, ontgaat ons veel moois.

De meest fantastische dingen: het daglicht, de zon, de maan en de sterren, de regen en de wind, accepteren we als 'vanzelfsprekend' in ons leven van alledag.

We kijken zonder te 'zien', en worden niets gewaar van het wonder achter de dingen.

Als later de oogjes opengaan (en ook het hart) is het een verrukking om bijvoorbeeld te kijken en te luisteren naar de regen tegen het raam.

uit 75 woorden - Toon Hermans

Een droom mocht waarheid worden

Wie is Lieven Dries?

Ik ben Lieven, geboren op 13 juni 1975 en opgegroeid in een heel warm gezin op de Spaanse Kroon te Leuven.

Van kleins af aan ging ik mee naar de kerk en zong ik o.a. in het kinderkoor o.l.v. Joske Engelen en later Muriel De Ryck. Vervolgens ging ik in het jongerenkoor o.l.v. van Chris Degheldere. Daarnaast vroeg Pastoor Andries mij al snel om voor te lezen tijdens een kinderviering. En van de ene viering kwam de andere. Op 15 jarige leeftijd werd ik zo één van de lectoren in de 6-uren mis op zaterdag.

Rond mijn 18de werd ik dan gevraagd om mee te werken aan de werkgroep liturgie, waarvan Herman Van Overbeke toen de voorzitter was. Daar werden en worden nu nog altijd de vieringen voorbereid voor de sterke tijden van het kerkelijke jaar.

In 2000 vervoegde ik het parochieteam en werd voorzitter van de werkgroep liturgie. Momenteel vormen Marion, Gaston, Pater Ghislain, Thierry en ikzelf het parochieteam.

Van opleiding ben ik voedingsdeskundige – diëtist en ik geef al 26 jaar les in Thomas More Mechelen waar ik mee de verpleegkundigen opleid. Ik doceer de vakken Voedings- en dieetleer, communicatie en RZL (Religie, zingeving en Levensbeschouwing). Tevens geef ik ongeveer 20 jaar les in het volwassenenonder-

wijs LBC te Mechelen aan de opleiding zorgkundigen. Ik studeerde ondertussen nog verder aan het Hoger Instituut voor Godsdienstwetenschappen in Leuven en volgde tevens een opleiding tot pastoraal werker in Mechelen.

Als hobby was ik jaren amateurorganist. Ik had ooit lessen gevolgd bij Yvonne Torfs te Leuven, ging over naar de jeugdmuziekschool van Kessel-Lo en vond uiteindelijk Els Vanderkant, organist in de Jezuïetenkerk van Heverlee, die mij privé orgellessen gaf. Een droom mocht waarheid worden.

In 1999 werd de orgelgroep 'Organistiek' gesticht. Met Pasen 2000 gaven we een eerste concert en ik werd daar als presentator gevraagd. Het is daar dat ik mijn grote steun Thierry leerde kennen.

Thierry en ikzelf gingen van toen ook samen op weg en in 2008 trouwden we in Leuven voor de wet. In een volle Sint-Antoniuskerk vierden we onze dankviering. Tientallen witte ballonnen werden opgelaten na de viering als teken van onze verbondenheid en vlogen over Heverlee. We wonen nog altijd op de Spaanse-Kroon en verhuisden 2 jaar geleden terug naar mijn ouderlijke woning (na een grondige renovatie). Zo is de cirkel rond! Regelmatig doen we aan doggy sitting. Een jack-Russel verblijft dan bij ons. Een levendig diertje dat mijn hart gestolen heeft. (foto: Lieven en Radja)

Lieven wat is uw taak in de parochie?

Samen met het parochieteam wil ik me inzetten om de boodschap in de bijbel hedendaags te verwoorden en uit te dragen naar de mensen.

Deze boodschap moet voor iedereen verstaanbaar zijn, zonder dat we afbreuk doen aan de inhoud of de afspraken binnen de kerk. Wat we ooit met Pastoor Andries begonnen zijn, proberen wij vandaag nog altijd verder te zetten op onze manier. En dat samen met gewijde (Pater Ghislain, Pater Leo, Patrick en Rony) en niet gewijde voorgangers (Gaston, Thierry en Mieke) en medewerkers. Zo bouwen wij aan de parochie voor morgen. En ja als je naar de zondagsmis komt moet dat voelen als thuiskomen. Dat je welkom bent en dat de boodschap je kan raken.

Door nauw samen te werken in het parochieteam is er een hechte vriendschapsband ontstaan. Een goed samenwerkingsverband is heel belangrijk voor mij. Mogen thuiskomen in onze gemeenschap of in onze zone is voeling hebben met mekaar in samenhang. En daarbij proberen wij diaconie centraal te zetten. Met aandacht voor de mensen die het minder hebben dan wij. Blijkbaar viel dit zelfs op tot in Leuven centrum, want vorig jaar kregen we daarvoor de Damiënprijs.

Ondertussen ben ik sinds mei 2013 ook actief als voorganger in onze parochie. Ik ga voor in zondagsvieringen en assisteer priesters. Ik deed al een 100 tal uitvaarten. Ik ga in gesprek met ouders voor doopvierin-

gen en help waar nodig bij de catechese voorbereiding (als ondersteuning van Marion). En sinds 2 jaar ben ik proost van Samana.

Maar ook in de pastorale zone KesselLinde ben je actief?

Inderdaad van het bisdom kwam de vraag om als parochie samen te werken met 6 andere gemeenschappen rondom ons (Sint-Antonius, Don Bosco, H. Familie Boven-Lo, H. Hart Blauwput, OLV Vlierbeek, Sint-Kwinten Linden). Zeven gemeenschappen die ieder vanuit hun eigen verscheidenheid samen werken.

We zijn met 2 mensen per parochie aan tafel gaan zitten en hebben van onderuit gekeken hoe we vorm kunnen geven aan dit geheel. Dit heeft tijd gevraagd. De eerste verslagen die ik kan terugvinden dateren van in het werkjaar 2015/2016. In 2019 werden we dan aangesteld als Zone en namen we de naam KesselLinde aan.

De domeinen waarin we al overkoepelend samenwerken waren door het bisdom al gekozen: catechese, verkondiging, diaconie en het tijdelijke. Maar onze zone ging nog een stap verder en als 5de domein gingen wij voor liturgie. De eerste zone waar dit domein werd aangesteld. Al 5,5 jaar lang bouwen wij, stapje voor stapje, met de verschillende gemeenschappen aan deze zone. Onderweg zijn we helaas al enkelen mensen verloren omdat ze

overleden zijn (Herman, Frans en Mathieu). Maar van iedere parochie is er iemand aanwezig en samen met enkele priesters maakt dat net de sterkte van onze zone.

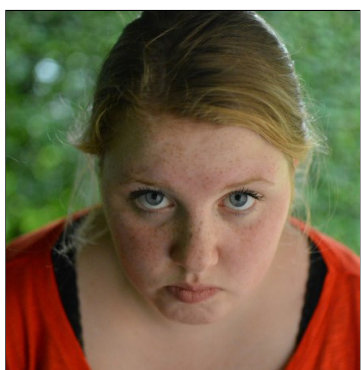
We zoeken hoe we efficiënter samen kunnen werken en hoe we dichter naar elkaar toe kunnen groeien. Regelmatig vierden we met de zone samen. In september hadden we nog onze vredesviering en dit werkjaar zullen we gemeenschappelijke vieringen hebben met Aswoensdag, de verzoeningsviering en Witte donderdag. Sinds vorig jaar ben ik door het bisdom aangesteld als pastoraal coördinator van de zone als opvolger van Rony Timmermans, die met pensioen ging. (meer info op www.kesselLinde.be)

Ondanks alle negatieve beelden die er in de media gegeven worden van de kerk, geloof ik heel sterk in de boodschap die ons 2000 jaar geleden werd meegegeven. Een boodschap die ons nog iedere dag iets kan leren. Een boodschap die nog altijd duizenden mensen inspireert. Als wij er maar in geloven en ze uitdragen dan kan Jezus levenswijze en boodschap verder leven. Of zoals ons jaarthema in Sint-Franciscus dit jaar zegt: **“Laten we samen op weg gaan”**.

Dank je wel Lieven voor dit verhelderend interview.

Maria Van Eepoel

Voegen

©Nienke Burgers

Dat kind moet zich leren voegen, zegden mensen vroeger. Als een kind zich eigenzinnig of tegendraads gedroeg, werd er ingegrepen. Het kind moest leren doen wat er verwacht werd. Het moest de regels volgen, ook als het daar geen zin in had. Het werd als het ware in de nauwe kier tussen twee bakstenen geperst tot er niets meer uitstulpte. Zo bouwde men vroeger

ger een stevige maatschappij van plichtsbewuste burgers.

Nu worden er heel andere klemtonen gelegd, thuis en op school. Een kind moet zich vooral veilig en gehoord voelen. Het mag op elk moment uiten wat het denkt of wil of voelt. Voor elk verbod volgt een onderbouwde uitleg. Zelden hoor je nog een volwassenen zeggen: 'Omdat ik het zeg!' En als dat toch gebeurt, kijkt zo'n volwassene meteen schuld bewust om zich heen om te checken of niemand het gehoord heeft.

Toch moeten kinderen ook leren om aan te nemen dat volwassenen het vaak beter weten. Dat ze het beste voorhebben met het kind en dat daar bepaalde regels voor nodig zijn. Dat de wereld niet altijd rond je eigen persoon draait. Het is zo als altijd een kwestie van evenwicht zoeken.

Al met al is het wel fijn dat kinderen meer dan vroeger buiten de lijntjes mogen kleuren. Op papier dan toch, want in de praktijk wordt hun drukke leven soms al te veel ingevuld met activiteiten.

Kinderen die zich altijd moeten voegen, verleren het op de duur om origineel te zijn. Terwijl we in onze maatschappij-in-verandering juist dat gaan nodig hebben: mensen die 'out of the box' denken. Die zich niet voegen, dus. Een stel kinderen is geen effen bakstenen muur van allemaal dezelfde bouwstenen. Het kan ook een bonte lappendeken zijn met de meest uiteenlopende lapjes. Fleurig en ontzettend sterk.

Kolet Janssen
gepubliceerd op 3 september 2024 (<https://www.koletjanssen.be/blog/voegen/>)

KERK IN NOOD

Voor altijd in uw hart

(c) Kerk in Nood

Uw geliefde overledene blijft voor altijd in uw hart en dit kan u tonen met een graflicht (driedagenbrander € 6,00 of zesdagenbrander € 8,00)

Kom langs bij Kerk in Nood in de Abdij van Park 5 f laat het bij u thuis bezorgen via 016 39 50 50,

info@kerkinnood.be of www.kerkinnood.be.

IBAN: BE91 4176 0144 9176
BIC: KREDBEBB